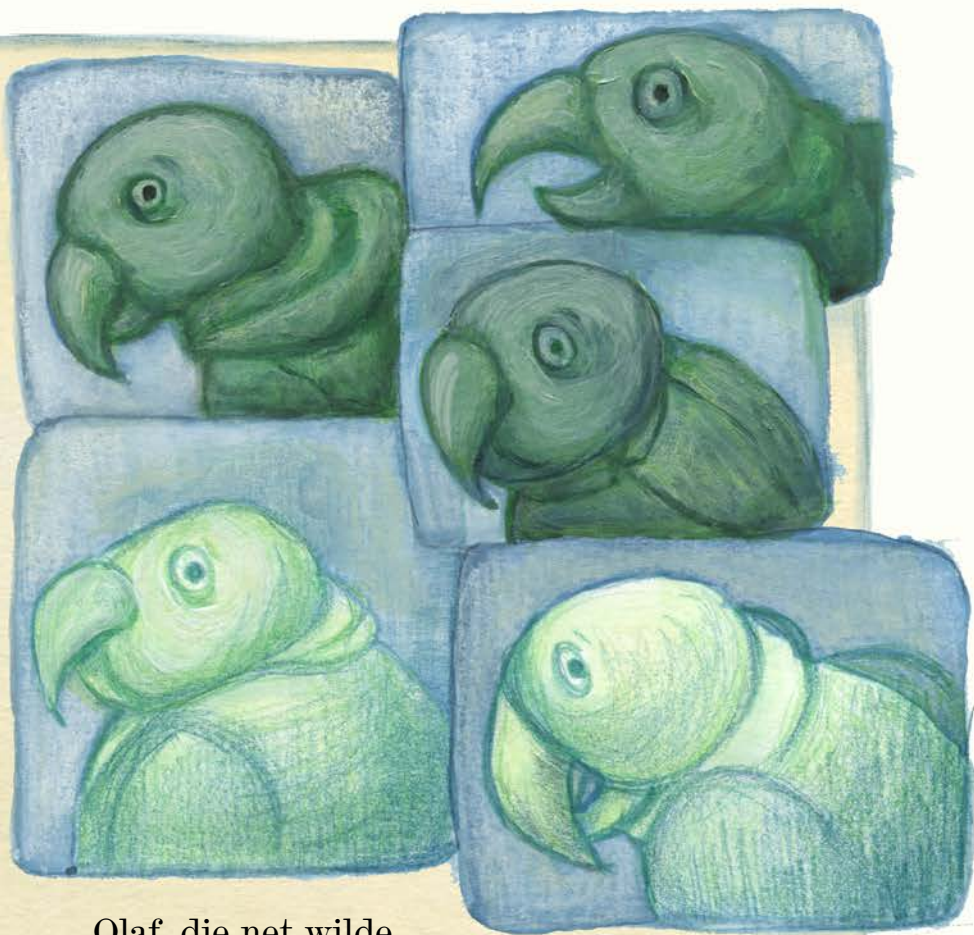

Brahim laat zijn
sneeuwbal vallen.

Olaf, die net wilde
slibberen, houdt in.

Kasha en Alix
stoppen hun
gefluister ...

... en Amber zet
een stap achteruit.

En nog een.

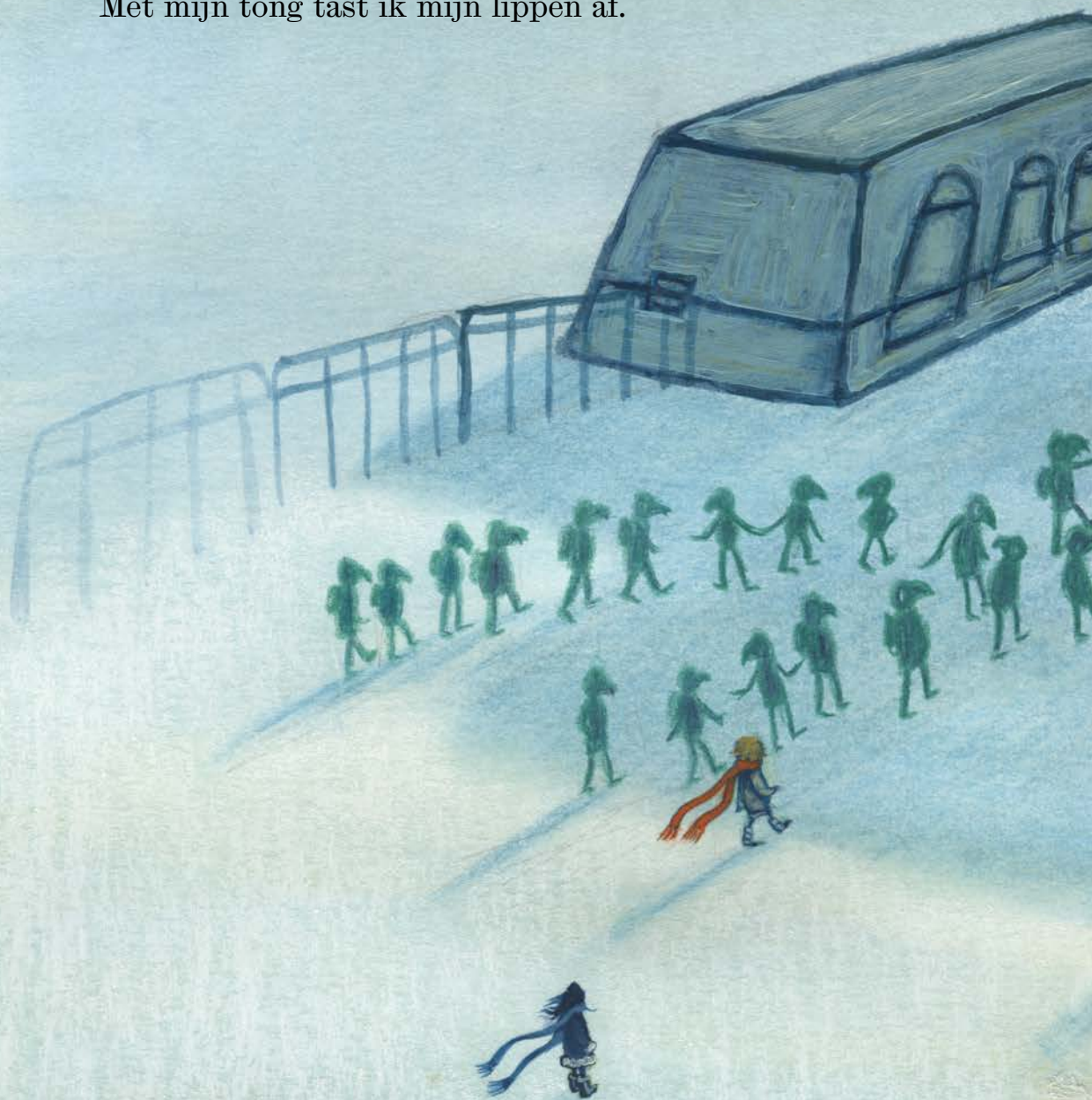
Het wordt stil
om ons heen.

Dan breekt de zon door de wolken.
Alles begint te schitteren
en toch knijp ik mijn ogen dicht.

Ik hoor de bel rinkelen, hoe iedereen in beweging komt.
Zelf blijf ik staan. Ik verzet geen stap meer.
Amber moet de volgende zetten.

De klassenrijen verdwijnen in het schoolgebouw.
De zon speelt haasje-over met de wolken.
Ik stop mijn handen in mijn zakken.
Met mijn tong tast ik mijn lippen af.

Wat denkt Amber nu?

Wat de anderen denken, daar maal ik niet om.